

RONDONZSE TOREN

Oud-Katholieke parochie HH. Anna en Maria te Haarlem

Jaargang 2026

Nr. 2

*Verschiwing op weg naar Emmaüs door Duccio di Buoninsegna
(altaarretabel uit de kathedraal van Siena (1308-1311))*

Colofon

Nieuwsbrief

Rondom onze Toren is een uitgave van de OKKN parochie HH. Anna en Maria te Haarlem en verschijnt vijf keer per jaar. Het volgende nummer verschijnt rond 21 juni 2026. Deadline voor uw bijdrage is 7 juni 2026.

Redactie

- ❖ Wim de Graaf
(w.degraaf01@quicknet.nl)
- ❖ Beate Günther (Layout)
- ❖ Pastoor Robert Frede
(robert.frede@okkn.nl)
023 532 68 78/06 229 204 71)
- ❖ Christel Ruts (correctie)

Giften

Uw gift voor het blad is welkom op NL67 INGB 000 535 14 68 t.n.v. giften en bijdrage O.K. parochie St. Anna en Maria, o.v.v. 'Rondom onze Toren'.

Websites

haarlem.oudkatholiek.nl

[facebook.com/
oudkatholiekhaarlem](https://facebook.com/oudkatholiekhaarlem)

Webredactie

- ❖ Michael Maas
- ❖ Peter van der Sman

Diensten

Onze vieringen zijn online te volgen op YouTube via
www.oudkatholiekhaarlem.nl

Inhoud

EMMAÛS.....	3
Een blijk van waardering	6
Beste Parochianen en vrienden van de parochie,	7
Vanuit het kerkbestuur	8
Agenda	10

EMMAÜS

Velen van u weten dat de Emmaüsgangers al een aantal jaren in mijn leven mijn favoriete begeleiders zijn als het erom gaat hoe ik me voorstel dat God met mij gaat. Ik denk dat ik daar niet zo uniek in ben; het is immers een zeer bekend verhaal, klein en huiselijk eigenlijk en daarom juist zo goed in het eigen geloof te integreren.

Voor mij is beeldspraak – beelden überhaupt eigenlijk – altijd heel belangrijk geweest. Het is dit verhaal uit Lucas waar ons huidige tekstgedeelte uit voortkomt.

Wij leven nu in een wereld waarin geloven niet meer vanzelfsprekend is. Op zondag zitten we in de kerk en zien naast ons regelmatig ook lege stoelen of banken.

Dat geeft regelmatig geen goed gevoel, zeker niet bij mij als voorganger; ik zie die open plekken namelijk ook. En soms voor mijn geestelijk oog ook degene die daar heeft gezeten – en geen opvolger heeft gevonden. Deze situatie maakt ons in de kerken erg onzeker.

Wat doen we toch verkeerd?

Waar blijft iedereen?

En wat doet God nou eigenlijk om iedereen erbij te halen?

De twee naamloze mannen die onderweg zijn van Jeruzalem naar het kleine plaatsje Emmaüs hebben schokkende ervaringen meegemaakt.

Ze hadden hun oude leven opgegeven en waren met Jezus meegegaan, meegegaan naar een ongewisse toekomst. Zijn uitleg van Gods Woord had hen gegrepen – ze konden gewoon niet anders dan erop vertrouwen en met hem meegaan. In sommige van de roepingsverhalen is dat indrukwekkend beschreven: Simon Petrus die de vissersnetten verlaat, Mattheüs die hoewel tollenaar toch met Jezus meegaat en meer van die verhalen. Mensen hadden alles opgegeven om met Jezus mee te kunnen trekken; hun families zaten daar niet juichend op te wachten. In het gunstigste geval zou hoon en spot hun deel zijn... In Jeruzalem leek het verhaal van Jezus namelijk ten einde te zijn. Hij was gedood, Hij was begraven – en nu was zijn graf leeg. De vrouwen zeiden weliswaar dat ze een “verrezen Christus” hadden gezien – maar ja de vrouwen dus – en eerlijk gezegd: De “verrezen Christus” – laat me niet lachen, waar slaat dat nou op?

De Emmaüsgangers zien het niet meer. Dat waar zij zo enthousiast voor waren geweest, de boodschap van bevrijding en verandering die Jezus had uitgedragen – het leek allemaal ten einde. Heel therapeutisch dat zij

dat nou aan die vreemdeling hadden kunnen uitleggen. Maar het toonde natuurlijk ook maar weer eens dat het allemaal niet veel had voorgesteld.

Terwijl de twee wandelaars naar Emmaüs dachten dat nou werkelijk iedereen – echt iedereen – van Jezus en zijn einde gehoord had bleek nu maar weer eens dat er in Jeruzalem kennelijk ook mensen waren die écht nergens van wisten. Dat relativeert ook weer een hoop.

De onbekende legt aan hen uit over de Schriften en de profeten – en toch merken zij niets.

En dan wordt het laat en als zij bij het huis van één van hen aankomen zegt hij:

Blijf bij ons, want het is bijna avond en de dag loopt ten einde.

Dat is een gewone uitnodiging – enerzijds. Maar het zegt ook: We hebben graag naar je geluisterd, het gaf ons vertrouwen in deze moeilijke tijd, blijf toch bij ons en help ons verder in ons zoeken.

Toen hij met hen aan tafel aanlag, nam hij het brood, sprak het zegengebed uit, brak het en gaf het hun. Nu werden hun ogen geopend en herkenden ze hem.

Ik heb er voor mezelf uit geleerd dat we God kunnen ervaren op momenten dat we met elkaar delen, ook en juist op momenten dat we dat niet of niet meer verwachten. En het zijn dan niet zozeer de woorden – want toen Jezus die Schrift aan hen uitlegde herkenden ze hem niet maar werd wel het vuur van de begeerte in hun wakker – het is het gebaar van het delen, van het werkelijke ervaren van de aanwezigheid van iemand anders dat je de Ander – die met de hoofdletter – ineens ook in je nabijheid kunt voelen.

God komt dus tot ons niet in een grote massa – al moet je dat natuurlijk ook niet uitsluiten – maar juist in de kleine groep waar twee of drie met elkaar zijn.

Dat is heerlijk om te ervaren.

Daar schuilt natuurlijk ook een gevaar in.

Kerk zijn heeft de tijd niet mee. Niet overal wordt je met gejuich onthaalt als je met beroep op Gods Woord een commentaar op maatschappelijke ontwikkelingen hebt. Al gauw ben je dan weer die oude zeur die iedereen het plezier wil bederven nu je eindelijk eens ook op zondagochtend kunt gaan winkelen 😊. Dan is het natuurlijk makkelijk te denken: laat ons maar lekker bij elkaar kruipen en eindeloos erover praten hoe heerlijk het vroeger toch was toen de kerk nog vol was. Dat is verstikkend op den duur

– je gaat er letterlijk dood aan.

En we lezen er ook nergens in de Bijbel over dat dat aanbevolen zou zijn. *Blijf maar lekker met de uwen zitten en sluit je af voor de wereld* – ik heb dat Schriftwoord nog nergens gelezen.

En ook de Emmaüsgangers zijn niet zo. Terwijl het ze zeer tegenzit – om het voorzichtig te zeggen – gaan ze toch de veiligheid van hun groep verlaten en zijn onderweg. Ze praten zelfs met vreemdelingen over wat hen bezig houdt. Ze zijn dus zeker niet de gesloten kerk.

Maar ze ervaren ook: al zijn we maar met z'n drieën nu hier aan tafel – God is bij ons. Bij Lucas in de meest letterlijke zin. Hij doet het daadwerkelijk. God is niet ver – Hij komt naar je toe.

Voor mij is het verhaal van de Emmaüsgangers daarom zeer troostrijk.

Het laat zien dat God nabij kan zijn ook al ben je maar in een klein clubje.

Als je je openstelt en luistert, als je ook met een aardige onbekende eens aan tafel gaat zitten. Als je dankt en deelt, dan kun je ervaren dat God met ons gaat.

En dat kun je niet vasthouden en als bezit in je kast zetten.

Jezus onttrekt zich gelijk weer aan zijn discipelen zo horen we, geen vragen, geen uitleg – weg is hij.

Maar de leerlingen hebben hem ervaren en daarvan zijn ze zo vol dat ze meteen naar hun mensen in Jeruzalem terugkeren om hen in die vreugde te laten delen.

Ze weten nu dat Jezus met hen gaat – altijd – en dat ze hem kunnen ervaren bij het breken van het brood.

En door deze ervaring wordt je bemoedigd. Elke dag weer opnieuw.

En dat is nodig te midden het alledaagse leven met zijn vele keuzes en vragen.

Het is daarom goed dat we straks ook als mensen uit verschillende kerken bij elkaar weer het brood breken – om Gods nabijheid te kunnen ervaren en elkaar te bemoedigen in ons getuigenis, in ons doen en in ons spreken over Gods bevrijdende woord.

En als ik dan weer eens twijfel dan kijk ik omhoog naar de Emmaüsgangers en denk:

Ja – dat is het, daar gaat het om.

Robert Frede,
pastoor

Een blijk van waardering

Je moet soms wel even op die gedachte gebracht worden, maar er gebeuren in ons leven verschillende dingen zomaar, eigenlijk zonder dat je het in de gaten hebt en je vraagt je dan niet even af hoe dat allemaal tot stand is gekomen. Ik werd op die gedachte gebracht door Angela de Jong in het AD, na de verkiezingen voor de gemeenteraden. Ere wie ere toekomt en het zet je toch aan het denken. Er gebeuren ook in onze kerk allemaal dingen, waarbij je er eigenlijk nooit bij stil staat hoe dat allemaal tot stand is gekomen. Alle wekelijkse dingen voor de zondagse eredienst, die zijn er altijd en waarom ook niet maar we weten niet wat er allemaal voor werk is verzet om dat voor elkaar te krijgen. We drinken nu even koffie achter in de kerk. De kerkzaal wordt verbouwd en we hebben foto's gezien van de vloer die er uitlag omdat er asbest was gevonden, wat toch echt moest worden verwijderd en wel door een professioneel bedrijf. In de tijd waarin men zich niet bewust was van het risico van asbest werd dat massaal als isolatiemateriaal gebruikt en voor andere bouwtechnische zaken. Toen ik nog in die handel werkte, had je er dagelijks mee te maken. Het blijkt intussen een gevaarlijk product te zijn en iedere verbouwer hoopt het niet tegen te komen, want het kost je geld en levert vertraging in het bouwproces op.

Met zo'n verbouwing maken wij ons kerkgebouw weer beter geschikt voor toekomstig gebruik door ook de buurt gebruik te laten maken van onze beschikbare ruimte. Dat levert ons ook weer geld op en dat maakt het mogelijk om te overleven in de tijd van dalend kerkgebruik en daardoor verminderde inkomsten. Om dat allemaal mogelijk te maken moeten er wel mensen zijn die die werkzaamheden uitvoeren en het ontgaat je hoeveel vrije tijd er in gaat zitten om dat allemaal te doen. Daarom even die blijk van waardering voor alle mensen, die op de een of andere manier een bijdrage leveren aan de realisering van al die plannen. Sommigen lopen voorop, anderen zijn meer in de schaduw bezig maar ze hebben elkaar allemaal nodig en samen zorgen zij voor een mooi resultaat, waar wij straks allemaal weer jarenlang trots op kunnen zijn. Hartelijk dank aan al die weldoeners.

Jan Sentveld

Beste Parochianen en vrienden van de parochie,

Ook ik ken zo mijn twijfels en wat sombere momenten – waar doen we het toch allemaal voor denk je dan.

Kerkdiensten houden, preken schrijven en dat ook nog allemaal live streamen, hoort en ziet het nog iemand buiten de eigen parochie om? Heb ik wel wat te zeggen?

Niet al te wel gestemd ging ik dus met Frans zoals elke zaterdagochtend naar de markt.

Elke week kopen we bij dezelfde boer eieren. Het zijn christelijke – protestantse – dames uit de buurt van Barneveld. We maken door de jaren heen vaak een praatje met elkaar. De dames weten inmiddels dat we bij elkaar horen en dat ik pastoor ben. Ik denk dat ze aan dat idee in het begin wat moesten wennen maar het gedeelde geloof geeft dan toch ook regelmatig een aanknopingspunt. Sinds corona weten zij ook dat wij streamen vanuit de kerk – eigenlijk een beetje terloops verteld – meer zo in de zin van “dat doen we ook nog”.

En vanochtend sprak de jongere van de twee mij op mijn preek van vorige zondag aan. Dat het haar getroost had en tot verder nadenken had opgeroepen. Heel positief en aardig. En uit zo'n andere kerkelijke hoek.

Ik werd er toch een beetje stil van.

En bemoedigd – niet zo zeer door de positieve waardering (dat doet me natuurlijk ook wat 😊) maar door het feit dat dus gehoord en gezien wordt wat wij als parochie doen. Zelfs waar je het niet verwacht. Op de markt.

De dag kreeg een andere kleur, de zon leek warmer.

De uitstraling van onze vieringen is toch groter dan wij zelf altijd denken.

Ik wens ons allen dezer dagen ervaringen van zin-vol bezig en onderweg zijn,

en een goede voorbereiding op het hoogfeest van Pasen,

Robert Frede, pastoor

Vanuit het kerkbestuur

Verbouwing update.

Gelukkig, de asbestsanering is voorbij. Dat betekent dat Pronk Bouw weer door kan met het werk. De elektra begint vorm te krijgen. In de Mariazaal ligt de vloerisolatie al en de Annazaal volgt.

De riolering en afvoer van water van de keuken en de nieuwe pantry is nog niet zo eenvoudig. De bestaande gresbuizen worden met een camera van binnen bekeken. Is alles na 100 jaar dienst te hebben gedaan nog wel goed genoeg? Goed om dat nu te gaan beoordelen.

De vloer van de bisschopskamer is helemaal geïsoleerd en de originele planken zijn teruggeplaatst. Deze worden nog behandeld en het tapijt wordt gereinigd. Het is een veel kleinere kamer en de bisschop gaat hierover. Het wordt zeker mooi en met meer elektrapunten.

Fijn dat we nu in de opbouwfase zitten. Wanneer we de eerste oplevering kunnen verwachten horen we binnenkort.

Ondertussen gaan we een besluit nemen over de vloerbedekking in de beide zalen en de tussenhall. Daarna kunnen we de soort en kleur van de vloerbedekking bepalen. De stap daarna is het meubilair. Hopelijk kunnen we nieuw meubilair met verrijdbare tafels aanschaffen.

Vergeet aub niet om extra financieel bij te dragen hiervoor. Grote dank hiervoor!

Natuurlijk zoeken we ook naar refurbished meubilair. Dan ben je afhankelijk van welke partij nu beschikbaar is. We zijn benieuwd wat gaat lukken.

Stembureau nieuwe stijl.

Kunnen we weer stembureau zijn tijdens de verbouwing? Door die vraag met een JA te beantwoorden gingen we een oplossing zoeken. Kan het in de kerkzaal? In de centrale hal?

De kerkzaal viel af omdat de bakken met de stembiljetten te zwaar zijn om beneden te krijgen. Na de telronde worden de bakken namelijk 's nachts opgehaald.

Dan de centrale hal. Kan het daar wel gelet op de temperatuur in het hele trappenhuis? Het bouwbedrijf bedacht een afsluiting van het trappenhuis en wel op zo'n manier dat je wel van het trappenhuis gebruik kon maken.

Dat was nodig omdat we elke dinsdagavond onze trouwe huurder, de CS Groep, hebben.

Kortom, door verschillende opties te onderzoeken en samen te werken is het gelukt. Volgende keer zal onze mooie Mariazaal weer dienen als stembureau!

DIXIE

Na aanstaande zondag gaan we een tijdelijk toilet, een zogenaamde DIXIE, in gebruik nemen. Een reinigingsbedrijf komt deze vroeg in de ochtend weer schoonmaken. Hoe lang dat gaat duren weten we niet. We informeren jullie zodra dat bekend is. Misschien goed om bij vertrek van huis hier rekening mee te houden.

Agenda

Bij de kerkdiensten

Zondag 29 maart beginnen we in een gezamenlijke viering met de anglicaanse parochie met de eucharistie voor **Palmzondag de Goede Week**.

Tijdens de **pontificale eucharistieviering** op **maandag 30 maart** worden de H. Oliën, waaronder het chrisma, door de bisschop voor ons bisdom gewijd.

De dienst begint om **19.30 uur** en er zingt een gelegenheidskoor o.l.v. Xandra Mizée.

Op **donderdag 2 april** vieren we om **19.30 uur** de eucharistie voor **Witte Donderdag** en herdenken we de instelling van het heilig avondmaal als teken van onze verbondenheid in Christus.

Vrijdag 3 april begint de gebedsdienst voor **Goede Vrijdag** om **19.30 uur**. We lezen de Johannes-passie en staan in onze gebeden stil bij Jezus' dood.

De **Paaswake** begint op **zaterdag 4 april** om **21.00 uur** in een donkere kerk waar we het nieuwe licht zullen begroeten. Celebrant in deze vieringen is pastoor Robert Frede.

Zondag 5 april, de **1e zondag van Pasen**, begint de pontificale eucharistieviering voor het hoogfeest van Pasen om 10.00 uur, celebrant is dan de bisschop van Haarlem, mgr. Dirk Jan Schoon.

Ook dit jaar zullen we met **Pinksteren, zondag 24 mei**, weer aan de oecumenische viering in de Grote of St. Bavo-kerk deelnemen waarbij onze bisschop samen met zo veel mogelijk parochianen de Haarlemse parochie gaat vertegenwoordigen.

april

2 donderdag	Witte Donderdag 19:30 uur eucharistieviering <i>samen met de Anglican Parish Haarlem</i> celebrant: past. Robert Frede
3 vrijdag	Goede vrijdag 19:30 uur gebedsdienst celebrant: past. Robert Frede
4 zaterdag	Stille Zaterdag 21:00 uur Paaswake celebrant: past. Robert Frede
5 zondag	1^e zondag van Pasen - Resurrexit 10:00 uur pontificale eucharistieviering celebrant: mgr. Dirk Jan Schoon, bisschop van Haarlem
12 zondag	2^e zondag van Pasen - Quasimode Geniti “Beloken Pasen” 10:00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede
19 zondag	3^e zondag van Pasen - Jubilate 10:00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede <i>aansluitend voorjaars-gemeentevergadering</i>
26 zondag	4^e zondag van Pasen - Misericordia Domini “zondag v/d Goede Herder” 10:00 uur eucharistieviering celebrant: rector Mattijs Ploeger (Alkmaar)

mei

3 zondag	5^e zondag van Pasen - Cantate 10:00 uur eucharistieviering celebrant: rector Mattijs Ploeger (Alkmaar)
10 zondag	6^e zondag van Pasen - Vocem Iucunditatis 10:00 uur eucharistieviering celebrant: em. past. Koenraad Ouwens (Krommenie)
14 donderdag	Hemelvaart 10:00 uur eucharistieviering celebrant: em. past. Koenraad Ouwens (Krommenie)
17 zondag	7^e zondag van Pasen - Exaudi 10:00 uur gebedsdienst voorgangers: Heleen Glazenburg en Joep Beneken Kolmer
24 zondag	Pinksteren - de uitstorting v/d Heilige Geest geen viering in onze kerk 10:00 oecumenische viering van Schrift en Tafel in de Grote of St. Bavo-kerk voorgangers: ds. Willemijn van Dijk (PKN), ds. Sietse van Kammen (Luth.), ds. Sabine du Croo de Jong (Rem.) en mgr. Dick Schoon
31 zondag	1e zondag na Pinksteren - hoogfeest v/d Allerheiligste Drieenheid: Trinitatis 10:00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede

juni

7 zondag	2e zondag na Pinksteren 10:00 uur eucharistieviering celebrant: N.N.
14 zondag	3e zondag na Pinksteren <i>met de feestelijke heropening v/h parochiecentrum</i> 10:00 uur eucharistieviering celebrant: mgr. Dick Schoon en past. Robert Frede